

ΠΑΜΕ
ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ
Μέλος της Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας (Π.Σ.Ο.)

Αγ. Φιλοθέης 5β, 105 56 Αθήνα
Τηλ. 210 3301842,210 3301847,210 3833786 Fax 210 3802 864
E-mail : pame@pamehellas.gr <http://www.pamehellas.gr>

Ανακοίνωση της Εκτελεστικής Γραμματείας του ΠΑΜΕ για το συνέδριο της ΓΣΕΕ

Η Εκτελεστική Γραμματεία του ΠΑΜΕ χαιρετίζει τους χιλιάδες εργαζόμενους που τη μέρα πραγματοποίησης του Συνεδρίου-παρωδία της ΓΣΕΕ απήργησαν και συμμετείχαν στην απεργιακή διαδήλωση έξω από το ξενοδοχείο-φρούριο και σε άλλες πρωτοβουλίες διαμαρτυρίας σε όλη τη χώρα. Χαιρετίζει τους χιλιάδες εργαζόμενους που σε κάθε κλάδο και χώρο δουλειάς, μέσα από την πείρα που έχουν αποκτήσει, εναντιώθηκαν απέναντι σε ένα συνέδριο που δεν έχει καμία σχέση με τα προβλήματα, τις ανάγκες και τις διεκδικήσεις τους.

Η 25η Φλεβάρη καταγράφεται ως μια από τις πιο μαύρες σελίδες στην ιστορία του εργατικού-συνδικαλιστικού κινήματος της χώρας μας. Αυτή η κηλίδα είναι αποκλειστικό προνόμιο της γραμμής που έχει ο εργοδοτικός και κυβερνητικός συνδικαλισμός και των ανθρώπων του. Η ιστορία θα τους καταγράψει στους αστερίσκους της μαζί με τους Μακρή-Θεοδώρου και όλων αυτών που διαχρονικά βρώμισαν με την παρουσία και τις ενέργειες τους, το εργατικό-συνδικαλιστικό κίνημα.

Η 25η Φλεβάρη αποτύπωσε ευδιάκριτα το χάσμα που υπάρχει ανάμεσα σε δύο διαφορετικούς κόσμους και κυρίως τη σύγκρουση των δύο γραμμών στο συνδικαλιστικό κίνημα των εργαζομένων.

Το 37^ο συνέδριο της ΓΣΕΕ φανέρωσε σε πολλούς περισσότερους εργαζόμενους την πραγματική αλήθεια. Ποιοι ήταν αυτοί που τόσο καιρό επένδυσαν στο ψέμα και στην καταστολή και ποιοι στις πραγματικές, ζωντανές διαδικασίες, ποιοι ήταν οι τραμπούκοι και ποιοι οι αγωνιστές εργάτες. Ποιοι απέφευγαν επί της ουσίας να γίνει ένα πραγματικό συνέδριο, ζωντανό, με συζήτηση, για όλα όσα απασχολούν τους εργαζόμενους.

Η προσπάθεια να γίνει αποδεκτή η εκτεταμένη νοθεία και η είσοδος της εργοδοσίας με φυσική παρουσία συνοδεύτηκε στο ίδιο το συνέδριο με πρωτόγνωρες εικόνες και αθλιότητες. Με συντονισμένο σχέδιο καταστολής όλων των μηχανισμών του κράτους, με ΜΑΤ, ασφαλίτες, τραμπουκισμούς.

Στο συνέδριο έφεραν ένα σώμα κομμένο και ραμμένο στους σχεδιασμούς τους, με "νομιμοποίηση" από τα γραφεία του ΣΕΒ, της κυβέρνησης και των αστικών κομμάτων ΝΔ – ΠΑΣΟΚ – ΣΥΡΙΖΑ. Ακόμα και αυτή τη διαδικασία την "ξεπέταξαν" χωρίς καμία συζήτηση. Στην ίδια λογική κινήθηκε και ο αποκλεισμός των συνταξιούχων που αποτελούν σταθερά ζωτικό τμήμα του εργατικού κινήματος και είναι παρόντες σε κάθε συνέδριο με συμβουλευτική ψήφο.

Απαγόρευαν την είσοδο σε δημοσιογράφους την ίδια στιγμή που έριχναν χιλιάδες ευρώ σε πληρωμένες διαφημίσεις στα ΜΜΕ, μιλώντας για "δημοκρατικό συνέδριο".

Στο συνέδριο εκφράστηκε με βάση τις παραπάνω εικόνες η ορθότητα των θέσεων του ΠΑΜΕ, των καταγγελιών του. Αυτό δεν κρύφτηκε παρά το συντονισμό όλων των μηχανισμών του κράτους και την καταστολή. Αν δεν ξεκινούσε αυτή η μάχη στην Καλαμάτα, στη Ρόδο, στα Εργατικά Κέντρα και τις Ομοσπονδίες σε όλη τη χώρα, κανείς δε θα έπαιρνε χαμπάρι αυτές τις αθλιότητες, αυτές τις μεθοδεύσεις. Το δίκιο των θέσεων μας αναγνωρίστηκε από πλατιές δυνάμεις, το σύνθημα "συνδικάτα εργατών, όχι των

εργοδοτών” ακούστηκε από πολύ περισσότερα στόματα, εκφράστηκε μέσα από αποφάσεις-καταγγελίες σωματείων που δε συμφωνούν σε όλα με το ΠΑΜΕ ή διατηρούν επιφυλάξεις ως και επιμέρους διαφωνίες.

Οι εργαζόμενοι που συμμετέχουν ενεργά στις συλλογικές διαδικασίες, είδαν πιο καθαρά τον κύριο στόχο αυτής της μεθόδευσης. Ο στόχος ήταν να πεταχτούν οι ταξικές δυνάμεις εκτός οργάνων διοίκησης της ΓΣΕΕ, να απομονωθούν, να μη βρίσκονται μέσα στα πόδια τους! Αυτή ήταν η επιλογή της κυβέρνησης, των βιομηχάνων και των ανθρώπων τους στο εργατικό-συνδικαλιστικό κίνημα. Η κανονικότητα που πρεσβεύει η κυβέρνηση, επιτάσσει να υπάρχει «κοινωνικός εταίρος», στήριγμα στους σχεδιασμούς τους. Θέλουν μια ΓΣΕΕ που να είναι χειροκροτητής στην καπιταλιστική ανάπτυξη, θεσμός προστασίας του κράτους, του συστήματος της εκμετάλλευσης. Έναν θεσμό που θα προχωρά σε “κοινωνικούς διαλόγους”, ψαλιδίζοντας όσα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα έχουν απομείνει, συνδιαμορφωτή των αντεργατικών σχεδιασμών. Ήταν άλλωστε ο βασικός τους σύμμαχος στα 10 χρόνια της καπιταλιστικής κρίσης. Τώρα θέλουν να της προσδώσουν νέο ρόλο, με πρόσωπα “καθαρά” από τις αμαρτίες του πρόσφατου παρελθόντος.

Η αποκάλυψη της εργοδοτικής παρέμβασης και των νόθων διαδικασιών, πραγματοποιήθηκε γιατί οι ταξικές δυνάμεις βρίσκονταν παρούσες, με φυσική παρουσία στα ΔΣ, στις γενικές συνελεύσεις, στις αρχαιρεσίες και με σθένος, χωρίς ταλάντευση αντιπάλεψαν την προσπάθεια να αλωθούν οι συνδικαλιστικές οργανώσεις από την παρουσία των εργοδοτών. Η σήψη και το τέλμα που έχουν φτάσει οι δυνάμεις του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού, είναι αποτέλεσμα της γραμμής που πρεσβεύουν και προωθούν, είναι συστατικό στοιχείο τους. Η παρέμβαση των ταξικών δυνάμεων μέσα στα όργανα διοίκησης των συνδικαλιστικών οργανώσεων είναι αυτή που αναδεικνύει σε κάθε φάση τη 5η φάλαγγα μέσα στις γραμμές του εργατικού-συνδικαλιστικού κινήματος. Είναι αυτή που προωθεί την πραγματική ενότητα των εργαζομένων, βάζει εμπόδια σε σχεδιασμούς, αποκαλύπτει σε κάθε φάση τις ευθύνες του εργοδοτικού-κυβερνητικού συνδικαλισμού ως στήριγμα των επιχειρηματικών ομίλων και των κυβερνήσεων. Αυτή η γραμμή μέρα με τη μέρα κερδίζει έδαφος μέσα στο οργανωμένο τμήμα της εργατικής τάξης, συνολικά μέσα στους εργαζόμενους.

Η ηγετική ομάδα στη ΓΣΕΕ επιδιώκει να κόψει, να απομονώσει τη δυνατότητα να συνεχιστεί η προσπάθεια συσπείρωσης ευρύτερων ζωντανών δυνάμεων στα σωματεία και τους χώρους δουλειάς. Για αυτό και στο συνέδριο-παρωδία έκαναν τα πάντα για να εξασφαλίσουν ένα κλίμα άγριας, ανοιχτής, αποκάλυπτης τρομοκρατίας, απέναντι στους συνέδρους.

Η στάση μας μπροστά σε αυτήν την εξέλιξη είχε και έχει ως κριτήριο τι βοηθά στην προσπάθεια συντονισμού υπαρκτών, ζωντανών, αγωνιστικών δυνάμεων, τον απεγκλωβισμό τίμιων συνδικαλιστών, τη μεγάλη προσπάθεια για την ανασύνταξη του εργατικού-συνδικαλιστικού κινήματος. Εδώ βρίσκεται η ελπίδα και όχι στον κυβερνητικό και εργοδοτικό συνδικαλισμό.

Οι εκατοντάδες ανακοινώσεις καταγγελίας του συνεδρίου-παρωδία και της στήριξης των ταξικών δυνάμεων που έχουν σηκώσει βάρος για τη χειραφέτηση των συνδικαλιστικών οργανώσεων από την εργοδοσία και το κράτος της, αποτελεί το φως, την ελπίδα και το έδαφος για να δυναμώσει ο αγώνας για την ανασύνταξη του εργατικού-συνδικαλιστικού κινήματος. Για να δυναμώσουν τα συνδικάτα, να οργανωθούν οι εργαζόμενοι σε αυτά, να συμμετέχουν ενεργά στη ζωή τους, να αποκτήσουν ταξικό προσανατολισμό.

Στο “συνέδριο-παρωδία” μόνο μια φωνή ακούστηκε να αντιδρά, να καταγγέλλει, να μεταφέρει τη θέληση των χιλιάδων εργαζομένων που διαδήλωναν απ’ έξω. Ήταν η φωνή των συνδικαλιστών που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ. Κανείς άλλος δεν τοποθετήθηκε, δεν πήρε καθαρή θέση για όσα κατήγγειλε το ΠΑΜΕ. Όσες φωνές υπήρχαν πριν το συνέδριο και μιλούσαν για τη “δημοκρατία” και τα ΜΑΤ, που κρατούσαν τάχα ίσες αποστάσεις,

κρύφτηκαν και σιώπησαν. Τοποθετήθηκαν με σαφήνεια, με σθένος και με ονοματεπώνυμο, μόνο οι συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ.

Η μάχη που δίνεται αυτούς τους μήνες αποτελεί σημαντικό εφόδιο στην πάλη για την αλλαγή της κατάστασης στο εργατικό-συνδικαλιστικό κίνημα, για την ανασύνταξη του.

Η σημερινή κατάσταση έχει φτάσει στο απόλυτο τέλος και το επόμενο διάστημα θα πάρει ακόμα πιο αντιδραστικά χαρακτηριστικά. Τα ηλεκτρονικά μητρώα, το φακέλωμα των εργαζόμενων, τα εμπόδια στη συνδικαλιστική δράση και την απεργία όπως και όλα αυτά που αντιμετώπισαν οι αντιπρόσωποι στο συνέδριο, είναι εικόνα από το μέλλον, την οποία δεν πρέπει να επιτρέψουμε.

Στην αναμόρφωση του σκηνικού στο συνδικαλιστικό-εργατικό κίνημα, η οποία έρχεται καθυστερημένα, προσπαθούν όλοι να βρουν το ρόλο τους, ως παραδοσιακές ή αναβαπτισμένες δυνάμεις, πάνω στην ίδια γραμμή του κοινωνικού εταιρισμού, της συμφιλίωσης των συμφερόντων των εργαζομένων με τις αξιώσεις της εργοδοσίας.

Οι μάχες μπροστά στα συνέδρια των συνδικαλιστικών οργανώσεων όπως και κάθε μάχη που αφορά τις διεκδικήσεις των εργαζομένων και την καθημερινή πάλη, είναι διδακτικές για τη δύναμη και τη σημασία που έχει στις σημερινές συνθήκες η οργάνωση των εργαζομένων, των αγώνων και σε ποια κατεύθυνση. Χρειαζόμαστε ένα κίνημα ταξικό, οργανωμένο και προσανατολισμένο απέναντι στους επιχειρηματικούς ομίλους, στους νόμους και το κράτος, μαζικό, οργανωμένο στους χώρους δουλειάς και σε κάθε κλάδο. Κίνημα που πρέπει να πετάξει εκτός την εργοδοσία και τους ανθρώπους της, που θα στηρίζεται και θα αναπτύσσει την κοινωνική συμμαχία, που δε θα παλεύει μόνο για επιμέρους βελτιώσεις αλλά για το σύνολο των αναγκών της λαϊκής-εργατικής οικογένειας, κίνημα που θα θέτει σταθερά στην ημερήσια διάταξη το κεντρικό πρόβλημα-ερώτημα, που πρέπει να απαντούν οι εργαζόμενοι. Ανάπτυξη προς όφελος του λαού ή των μονοπωλίων;

Στα πλαίσια αυτά η Εκτελεστική Γραμματεία του ΠΑΜΕ αναλαμβάνει εκ νέου μια μεγάλη πρωτοβουλία μπροστά στην Πρωτομαγιά του 2020. Μαζί με το σχεδιασμό ώστε να διευρυνθούν και να ανοίξουν μέτωπα αγώνα σε μια σειρά κλάδους πάνω στην οξυμένη κυβερνητική επίθεση, αναλαμβάνει πρωτοβουλία συζήτησης που θα καταλήγει σε μεγάλη πλατιά σύσκεψη συνδικαλιστών και συνδικαλιστικών οργανώσεων για να συζητήσουμε για το σχεδιασμό της επόμενης μέρας. Να συζητήσουμε με εργαζόμενους και συνδικαλιστές που βαδίσουμε μαζί και δώσαμε αυτές τις μάχες, που προβληματίζονται, που ψάχνουν τη διέξοδο, που αναγνωρίζουν την ανάγκη να δυναμώσει ο ταξικός αγώνας, για το "τι συνδικάτα έχουμε ανάγκη", για την ενίσχυση της πάλης των εργαζομένων απέναντι στην επίθεση της κυβέρνησης και του κεφαλαίου, απέναντι στη διαλυτική - εκφυλιστική δράση των ανθρώπων τους στο συνδικαλιστικό κίνημα.

ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ ΕΡΓΑΤΩΝ ΟΧΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ

Φλεβάρης 2020

